

за това и казала: „но какъ може да бѣде това, когато азъ мѣжа не знамъ?“.

Ангела-тъ ѝ отговорилъ: „Духъ Святый ще слѣзе на Тебе и сила Всевышняго ще Тя осѣни, и затова Святый Младенецъ, Който ще ся роди отъ Тебе, ще ся нарече Сынъ Божій. Ето и твоя-та сродница, Елисавета, кождо всички почитахъ безплодна, сега шестый мѣсяцъ, откакъ е зачала. Богу е всичко возможно“.

Прѣсвятая Марія, исполнена отъ най-глубокъ благодарность камъ Бога, казала смиренно: „азъ съмъ раба Господня! Да ми бѣде по думы-тъ ти!“ — и Ангела-тъ отишълъ отъ Нея на небо-то.

ГЛАВА Ш.

Прѣсвятая Марія и праведна-та Елисавета.

Какъ да изяснимъ онова, что усыщала Прѣчистая Дѣва, кога останѣла сама, откакъ си отишълъ Ангела-тъ? Сърдце-то ѝ было прѣпълнено отъ найживѣ небеснѣ радость. Тя не могла да вмѣсти сама въ себе всичко-то си блаженство: Тя имала нуждѣ да излее прѣдъ кого-годѣ душѣ-тъ Си; но кому другому могла тя да ся открие, какъ не на почтеннѣ-тъ си сродницѣ, Елисаветѣ? Самъ си Ангела-тъ споменѣлъ имя-то ѝ и обадилъ, че и тя ся удостоила за милость небеснѣ. Мѣхнотии-тъ на тридневнѣ-то пѣтуване помежду планины-тъ не уплашили младѣ-тъ Дѣвѣ: Тя той-часъ ся приготвила на пѣтъ и трѣгнѣла да иде до Елисаветѣ, за да ѝ сообщи свое-то счастье и да ся сподѣли съ радость-тъ ѝ.

Благочестивы-тъ и добродѣтели челоѣцы двойно ся наслаждавать на благополучіе, кога го сподѣлять единъ съ другой; ти ся радвать на счастье-то на ближнѣ-тъ, като на свое собственно. Ако бы были всички-тъ челоѣцы